

τηρούσι πάντοτε θέσιν επίζηλον ἔν τε τῇ ἐπιτοπίῳ κυκλοφορία καὶ τῇ ἐξαγωγικῇ κινήσει.

Οὐχ ἦττον ἀξιέπαινος τυγχάνει καὶ ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἀπαρτίζουσα τὴν μεγάλην πλειονότητα, οἵτινες εἰς Ῥωσίαν καταφυγόντες ἄνευ ἄλλων ἐφοδίων συνήθως πλὴν τῆς—πολλάκις προβληματικῆς—προστασίας συγγενῶν ἢ συμπολιτῶν αὐτῶν προεγκατεστημένων ἐνταῦθα καὶ ἀπὸ ταπεινῶν τὸ στάδιον αὐτῶν ἀρξάμενοι, κατήντησαν ἀπὸ κατωτέρου ὑπαλλήλου νὰ προαχθῶσι κατ' ὀλίγον εἰς βαθμὸν εὐημερίας ἐξασφαλίζοντα τὴν τε ἰδίαν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν τύχην τῶν ἐν τῇ γεννετείῳ ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς αὐτῶν οἰκείων. Πολλοὶ μάλιστα ἀποκτήσαντες καὶ ἀξίας λόγου περιουσίας.

Ἐν Νοβοροσίησκ, Ἰούλιος τοῦ 1897.

Δ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἀγαθοπουλικὴ ἐρώτησις.

Ὁ Ἀγαθόπουλος. —Τί ἡλικίαν ἔχει τὸ καυμένο τὸ μικρὸ ;

Ἡ μητέρα. —Τριῶν μηνῶν.

Ὁ Ἀγαθόπουλος. —Καὶ εἶνε τὸ μικρότερό σας παιδί αὐτό ;